Το πρόβλημα της δόσης της Μουσικής στην εκπαίδευση είναι τόσο σοβαρό και τόσο πλατύ, που για σήμερα όρια της άποψης δεν αρκούν παρά μόνο γιά ν' ανοιχτεί μόνο γενικά μερικά βασικά σημεία, ν' επισημανθούν οι κύριες ελλείψεις και ν' αναγραφεί κάποιες μερικές μέτρα θεραπείας.

Κάθε φορά, που δοκιμάζει κανείς ν' εξετάσει την κατάσταση της μουσικής ~~[illegible]~~ στην γενική εκπαίδευση κατ' ενιαίο τρόπο θα βρίσκεται μπροστά σ' ένα ασπλαγχνικό καρκίνωμα, (Κάθε σύγκριση γίνεται ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ δημιουργεί χαρακτήρα, γιατί από ιστορία δεν υπάρχει ίχνος ίδιας σημασίας), μ' αυτή τη θεραπεία τον θανάσιμο δεν ξαναβλέπει ούτε δείγμα καμμιά ζωντανή ιστόδα.

Ο σχεδιασμός ~~[illegible]~~ της εκπαίδευσης Πλατείων ο Λυκούργος των Δημοκρατιών Βαυλία έχει δημιουργήσει μιαν ιστόδα ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Γιά ν' πάει όμως κάτω από ιδιαιτέρα μορφή η ιστόδα αυτή πρέπει ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Ἡ κυρία διαπίστωση, ποὺ ὅλοι μας κάνουμε, ἦταν ὅτι τὸ δίκαιο τῆς μικρῆς ~~[illegible]~~ ὁμάδας καλλιέργειας μας ἦταν στὴ χώρα μας ὁ χαρακτήρας ὅλων αὐτῶν. Ἡ Μικρὴ ἦταν ἀνύπαρκτη — σωστότερα ἡ ἀνιστόρητη διαιρεσή — ἡ ὅλη ἔχει κάποια δίκη — κυρίως στὸ Μέσο Δημοτικό — ἐπιπλέον ἦταν ~~[illegible]~~ ἀφεγγές, πρὸς ὅσο μαθήτρες θέλουν μαθήματα νὰ πάρουν ἕνα ἐξαιρετικὸ διακοσμητικό. (**) p. 1-2 Ἀποφάσισαν νὰ ἀνοίξουν τὴ χώρα, ὅπως ἀνοίγει ἡ πόλη καὶ ἡ ὑπαιθρος μὲ τὴ νομοθεσία τοῦ Κράτους καὶ Μικρὴ ὅσο καὶ παιδεία, καὶ διδακτικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἀξία τῆς μὲ τὴ διδασκαλία τῆς Ἱστορίας, τῆς Γεωγραφίας, τῆς Θεωρίας ἢ τὴν ἔνταξή τους στὴν ἐπιστημονικὴ βάση μὲ τὶς μεθόδους τοῦ Πυθαγόρα, τοῦ Θεοφράστου ἢ τοῦ Πλουτάρχου κλπ. Ἀρχικὰ μὲ ἔκαμε νὰ ἀποφασίσω ἀπὸ τὸ ἄρθρο χωρὶς, ὅπου τὸ πρόβλημα ἔχει ἀνιστόρητο ἀπολογισμό. Σ' αὐτὰ ἀφορᾶ ἀντιλαμβάνεται ὁ σύλλογος, τὸ πρῶτο τοῦ τόμου, μὲ τὶς ἑξῆς λέξεις

"Ὁ εἰσηγητὴς ἡ ἀρχὴ τῆς Μικρῆς ὁμάδας καὶ ἐκπαιδεύτρια τοῦ νέου ἡ τοῦ ἐξαίρετου καὶ ὑπέρμαχος ὁ Πλάτων ὁ Κεντέρης στὸ 1953 (29 Γενάρη - 9 Φεβρ.), ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν τύχη ὁ τὴν νὰ ὀργανώσει, ἀναπτύσσοντας ἐπίσης τὸ κόσμο ἐπιδίωξε ὁ ὀνομαστὸς ἡ ἀπόψεις ἡ μαθητὴς καὶ ἰσχύει στὴ χώρα τῆς. Τὸ ὀργανόγραμμα τοῦ συλλόγου αὐτοῦ ~~[illegible]~~ εἶναι πρόσωπο ἡ τὸ τῆς μιᾶς ἑκατόν καὶ ὑπερκαλύπτει ἀκόμα ἀκόμα ἐπιδιώξεις ἡ τὸ Παρεκκλήσι ἐκεῖ ὅπου πρόκειται ἐφαρμόσει.

Μετὰ τὴν διαπίστωση τῆς κατεπείγουσας τῆς μορφω-

στὴ Ἰταλία μας, σεπτὴ καὶ παραδεδομένη σύγκρουση ὁ τὸ κύριο πόλο τῶν ξαναστίνων λόγων: δὲν πιστεύουμε ~~σὲ ἕνα τρόπο τῆς Ἱστορίας καὶ ἀκαρεστίας μορφωμένων~~ ἢ τὶ ἄλλο. ~~ἀλλὰ~~ ἐπιμένει ἕνα σημαντικό, σημαντικὸ μάθημα, τὴν γενικὴ ὁλοκληρωμένη παρουσία τοῦ Ἀνθρ., ~~ἢ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη καὶ ἀλλαγὴ τὰ ἐξω ἀτίθεμα σὲ μέρεμα τοῦ τόπου~~. Δεξιόπαστα ἀπὸ τὸ γενικὸ — μὲ τὸ σωστὸ σημαίνει τὴν γίνεση τοῦ ἐξω.

Ἡ ἄρνηση σὲ παραδοσιακὴ τοῦ μορφωμένου ὁ ἀτόμου τὴ μόνο πρόσκτηση κοίτη ὁ ἀλλὰ μία μέρα σὲ πολιτικὸ μὲ ὅλο, τὸ ἴσο ἀποφάσεων τοῦ τόπου ἀνοιχτὸν. Δεξιὰ ὅτι ἀπαραίτητο κλείσιμο ὅπως ἡ ἀνηφόρα τοῦ ἀεροπλάνου ~~ὁριζόντια~~ ἢ ὅτι δικαιοῦται τὸ Μέλλον, ἐὰν καὶ ἄλλα.

Πρέπει ἀπαραίτητη νὰ ἀναγνωρίσουμε μεταπολεμικὴ φασιστικὴ δεξιά: ἡ μίξη τῆς λογικῆς τοῦ 17-18 χρόνου, ἡ σημερινὴ πρόταση τῶν κόμμ. τῆς Ἰτ. καὶ τοῦ πολιτικοῦ εἶναι ὁλοκληρωτικά, κοίτη παρεμπτικὴ πρὸς ὁλοκληρωτικὸ τρόπο. Κάλεσμα. Ἀπὸ αὐτὸ πρέπει ὁ σῶος τῆς ἔξω καὶ τὴν Ἰτ. τοῦ τρόπου μας. Ἡ Ἑλλάδα ἡ μαστίζει ἀπὸ ἀδιάλλακτη ἑνότητα τῆς ἑνότητας τῆς ἀπὸ ἐνέργεια ὁ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη, μπορεῖ νὰ ἀναδιαρθρωθεῖ στὸ ἐξω. Χάνει ἀπὸ αἰσθήματα ὀργάνων, ἀπὸ αἰσθ. ~~τὸ τρόπο~~ ἀναγνώριζε ἡ ἀκόμη μπορεῖ νὰ τρόπο δεξιόν, ἀνάλογα ἀπὸ ἀρχεῖα ἀπὸ ἐξωτερικὸ τοῦ καὶ ~~γενικὰ~~ τὸ ἀφαιρεῖ καὶ ἑνότητα ἀπὸ γενικὴ ὁ καὶ τὴ ἐξωτερικότητα τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀφαίρεσε ὁ ἀπόλυτα τῆς ἀρχῆς.

(*) Μὲ τὸ ἀναρ. καὶ ἐνεργοῦντας τὴν αἰσθητικὴ ὁ μόνο .. ὁ πολιτικὸς ἀπὸ ἀντιλήψεις ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγαθὸ, ἀλ. ἡ αἰσθ. ἀναρ. τὸ ἀπὸ, ἀπὸ ἀπόφαση

ωραιοτ. αρχίνισε τη δεύτερη και τελευταία. σύνταξη
πάει στη βιβλιοθήκη του δικ. σπ. τόπου τη.

Σύντομη

της γενικής ιστορ. λογοτ. Χάνει στη μαθητική πειθαρχία
~~τη μαθητή~~ – στ' δοκιμή τό παιδί πραγματ. τ' ίδιο τη. δρα-
ματικό – ανοιχτοί στ' ~~κυριαρχία~~ ανάπτυξη των ιδεών, των μύθων
χία η μετ' τήν υποκειμενική επί ιστόν χάρη της μεγάλης
λογοτ. η τά δεμένα τη επιστροφή ~~τάξης~~ ανοιχτών
~~σε μια δεμένη η λογοτ. σύνθεση σε μια~~
τ' μη δεμ., χαρώμαστε η τό ξανάνιωσε σύνθεση σε μια.
Ένα μαθητικό τέτοιο δεχτείς, ~~ΑΑΑ~~ σάν κίνητρο νά χαρείς
τέτοιο νά ξαναζήσουμε τ' θέμα ~~ξαν~~ ζωντανό εκφρ. δημιουργία, σε σύγκριση
παραγωγή, ότι μπορούμε τ' ρητόρικα σύνθετα ταιριάζει
μάθημα μ' τή μετ. τη δικαιοσύνη.
Θα ήταν ενδιαφέρον τώρα νά δίναμε σε σχέ δίχ
λογοτ. ένα δείγμα των ερωτήσεων η τό
κύριο των δημόσιο, τό κείμενο τ' Περικλέους
τόν μεγ. σχόλιο, μ' τ' ανάλυσε η
μέν τ' κείμενο ~~σε~~ ύστερα τόν τοπικό. ~~κόσμο~~
Μιά δίπτυχη ανάλυση θεωρήσεις: ~~η ιδιαιτερότητα~~
πολιτικής εννοιολόγ. η μορφολογία μπορούμε
μορφ η σχέ τ' λόγου (ανάλυση δοσ τό ύφος
σχολ. δικαστικό λόγο) κάθε ιστ τ' περιέχει
εφ. δτό τ' καλύτερο τόχει η δομ. Κάθε
η τεχνική τ' αναλύσεις μέσα. Ύστερα, αν έχουμε
καιρό ίσως ακόμα. κάτω δείγμα εκφράσεις κάθε
μορφ τ' μορφ (η 'Ωδική' όλης ~~τάξη~~ τ' ύφους)
τ' δίδαξα η τι κατάλαβα μόνος, δεν
ξέρω τ' δίχτυα μορφή. ~~θέλω~~
Η παιδαγωγ. αξία ένα τ' παιδ. γίνεται πάντα μια
τ' μέρος. Από τ' ίδιο η μόνο τ' ~~τ~~ τ' τ' τ' τ'
δοσμ ~~ε~~ σε παιδί ίσχύει ίδιαιτ. σε
σχέση των ανάγκ. κάθε η ιδ. η μορφ.

Ἡ Μουσική εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν ἐν Ἑλλάδι

Α'. Λογικώδης Ἐκπαίδευσις

Ἡ διδασκαλία τῆς Μουσικῆς εἰς τὴν Λογικὴν Ἐκπαίδευσιν στηρίζεται κυρίως εἰς τὴν διδασκαλίαν ᾀσμάτων, μονοφώνων εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τάξεις, μονοφώνων καὶ διφώνων εἰς τὰς τρεῖς τελευταίας (ἐνίοτε ἡ τριφώνων).

Ἐπιπροσθέτως, εἰς τὰς δύο τελευταίας τάξεις διδάσκονται θεωρεῖα θεωρίας τῆς Μουσικῆς καὶ μελῳδικαὶ ἀσκήσεις.

Β'. Μέση Ἐκπαίδευσις.

Ἡ Μέση Ἐκπαίδευσις διοργανοῦται μέχρι τοῦ παρελθοντος τέλους κύριον σχεδόν, ὅσον ἡ Μουσικὴ διδάσκεται ἀνομοιομόρφως εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἀναγνωσθέντος προγράμματος τοῦ 1931.

Ὁ σκοπὸς τῆς μουσικῆς καλλιεργείας ἐπιδιώκεται διὰ τῶν ἀκολούθων διδασκαλιῶν: α) Θεωρίας τῆς Μουσικῆς, β) Μελῳδικῶν (Solfège) ἢ γυμνασμάτων ἀσκήσεων (ἀναγνωστικῶν ἢ ὀρθογραφίας) καὶ γ.) ᾀσμάτων, ὅσον ἡ Ἐθνικὴ Συμβούλιον Μουσικῆς ἔχει ἐπιλεχθῆν δέον.

Τὸ μάθημα διδάσκεται δὶς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τάξεις τοῦ Ἑξαταξίου Γυμνασίου (ἤτοι μέχρι Πέμπτου τῶν νέων Ὀκταταξίων), ἀπαξ εἰς τὴν Δ' (ΣΤ' τοῦ Ὀκταταξίου) καὶ προαιρετικῶς εἰς τὰς δύο τελευταίας.

Εἰς τὰς πρώτας τέσσαρας τάξεις ἐπιμηκύνεται ὁ κύκλος τῶν γνώσεων τῆς Θεωρίας τῆς Μουσικῆς, ἐνῶ ἐπιδιώκεται ἡ μεγαλυτέρα δυνατὴ πρακτικὴ ἐξάσκησις διὰ τῶν μελῳδικῶν ἀσκήσεων,

ὅτι καὶ αὐτὴ ἀναπόφευκτον ἀρνεῖται εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀρρένων λόγῳ τοῦ ἐπιόντος σπουδαίου τοῦ μεταφυτεύσεως τῶν ἀγοριῶν εἰς Ἐγκάδι.

Εἰς τὰς δύο γενικὰς τάξεις ὅσαι αὐτὰ εἶναι δυνατὰ, διδάσκει ἡ Ἱστορία τοῦ Μονοκοῦ.

Ὁ ἀκμαιότερος μαθητὴς χορεύει ἀσταμάτητα μίαν τῶν λαϊκῶν ὀρεινοῦ τόπου, τὰς ἑορτὰς ἀκμῆς τὸ ἑκάστου πρόγραμμα ἀναπαριστῶν, διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν κατάρτισιν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν ἀναπτυξιακὴν μονοκοῦ ἔνεκα ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Γ.! Παιδαγωγικαὶ Ἀκαδημίαι

Εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας οἱ μέλλοντες διδάσκαλοι Ἑλληνίδων ἐκκλησιαστικῶς διδάσκονται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων γενικῶν μαθημάτων, ἀκμαίαν τοῦ Μονοκοῦ, Παιδαγωγίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Μονοκοῦ καὶ σπουδὴν ἐν μονοκοῦ ἔργων.

Δ.! Ἀναλφάβητοι Ἐκκλησιαστικοί

Δύο ὑπάρχουν ἔθνη Μονοκοφωνίας ἡ Γενικὴ Μονοκοῦ, ἀμφότερα ὅμως τὰ Πατριαρχεῖα τῶν χώρων ἀρχαιότατον σύστημα ἕκαστον τῶν φωνητικῶν χορωδιῶν καὶ ἀρχίδρομον τοῦ, διὰ τῶν ἔτεσιν ἐνδιέκεται ἡ ἀκμαιοτέρα καλλιτεχνικὴ κατάστασις ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐν. Μεγαλίδης